

Азъ вредъ съмъ съ тебъ изъ твоя пжть безкраенъ,
Прѣзъ тебе минава моя земенъ пжть;
За тебъ ще умра въ нѣкой край незнаенъ,
Родино моя, моя кръвь и плѣть!

Д. Диловски.

Тихата побѣда

Деньтъ за трудъ е отреденъ,
за сласть и миренъ сънъ — нощта, —
а що е нощъ и що е день
за насъ, изгнани изъ свѣта? —

Сурова вѣрность на дълга
смѣни живота пѣстроликъ
и слѣ се радостъ и тѣга,
сроди се малъкъ и великъ.

Вървимъ подъ тежкитѣ крила
на буреносна, мощна бранъ
и върху хиледи чела
черъ жертвенъ кръстъ е начертанъ.

Но нѣма мразъ да заледи
топликъ жадуващия кълнъ,
нито ще трепне прѣдъ бѣди
обуреваемиятъ чълнъ.

Че свѣтли тайни духъ прозря
и азъ обикнахъ тоя пжть,
по който земнитѣ недра
тъй властно мамятъ и зоватъ.

— Ти нашъ си, нашъ си, твоятъ дългъ,
е дългъ на хрупкавия знакъ —